

פרשת ויקרא תשע"ח – כיצד התפילה מהווה תחליף והשלמה לקרבנות?

1. **ברכות כו,ב:** אמר רבי יהושע בן לוי: תפילות כנגד 'תמידים' תקנום ... ברייתא כדעת רבי יהושע בן לוי: מפני מה אמרו תפלת השחר עד חצות? שהרי תמיד של שחר קרב והולך עד חצות ... ומפני מה אמרו תפלת המנחה עד הערב? שהרי תמיד של בין הערבים קרב והולך עד הערב ... ומפני מה אמרו תפלת הערב אין לה קבע? שהרי אברים ופדרים שלא נתעכלו עד הערב, קרבים והולכים כל הלילה.

משנה כריתות א: המחלל את השבת והאוכל ביום הכפורים - חייבים חטאת על שגגתם. **שולחן ערוך רבנו הזקן סימן א:** טוב מאד לומר פרשת הקרבנות שהן עולה ושלמים ותודה וחטאת ... לקיים מה שכתוב '**ונשלמה פרים שפתינו**' וכמו שאמרו חכמים על פסוק 'זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת וגו'' - 'כל העוסק בתורת עולה **כאילו הקריב עולה** וכל העוסק בתורת חטאת **כאילו הקריב חטאת**'. ומכל מקום מי שיש לו לב ללמוד ולהבין ... די לו באמירת פרק 'איזהו מקומן' [העוסק בהלכות הקרבנות מהתורה שבעל פה] כי גדול תלמוד המביא לידי מעשה ולידיעת התורה.

שם סימן צח: התפלה [שמונה עשרה] היא במקום קרבן ולכן צריך ליזהר שתהא דוגמת הקרבן: בכוונה ושלא יערב בה מחשבה אחרת כמו מחשבה שפוסלת בקדשים, ותהא מעומד כמו עבודה, וקביעות מקום [לעמוד במקום קבוע בבית הכנסת] כמו הקרבנות שכל אחד קבוע מקומו לשחיתו ומתן דמו ... וראוי שיהיה לו מלבושים נאים מיוחדים לתפלה כמו בגדי כהונה.

היום יום כג אייר: ראשית הירידה הוא העדר העבודה בתפילה, הכול נהיה יבש וקר, אף קיום המצוות בדרך 'מצות אנשים מלומדה' נהיה קשה, ממהרים, חסרים תענוג בתורה והאוויר מתגשם.

2. **שבת יב:** לא יקרא לאור הנר שמא יטה ... פעם אחת קרא והטה, וכתב על פנקסו: אני ישמעאל בן אלישע קריתי והטיתי נר בשבת, לכשיבנה בהמ"ק אביא חטאת שמנה. **יומא פ:** האוכל חלב בזמן הזה, צריך לכתוב שיעור אכילתו, שמא יבוא בית דין אחר וירבה בשיעורים. **של"ה עמוד התשובה יומא עא:** באם יזדמן לאדם בשוגג איזה חטא שחייב עליו קרבן, **ירשום אותו בפנקסו להיות לו לזיכרון**, אולי יזכה לבניין בית המקדש ואז יביא הקרבן.

הרבי מליובאוויטש בפגישתו עם הראשון לציון הרב מרדכי אליהו: חיוב הקרבן הוא כשיבנה ביהמ"ק, אבל ברגע שלפני זה התשובה היא בשלימותה ע"י הקריאה והעסק בתורת הקרבנות באופן ד'ונשלמה פרים שפתינו' - נשלמה גם מלשון **שלימות** [כמו **נשלימה**] כך שהתשובה היא בשלימות.

3. **ספר הכוזרי ג,ה:** והסדר הזה מהנפש כסדר המזון מהגוף: **מתפלל לנפשו וניזון לגופו**, ומתמדת עליו ברכת התפלה עד עת תפלה אחרת, כמו התמדת כוח היום עד שיסעד בלילה.

בראשית מח,כב: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי **בחרבי ובקשתי**. **תרגום אונקלוס:** די נסיבית מידא דאמוראה **בצלותי ובבעותי** [בתפילתי ובבקשתי]. **מאמר הללויה שירו לה' תשט"ז:** סיף שהוא חָרַב מכוון על 'פְּסוּקֵי דְזַמְרָה' - מְלִשׁוֹן לְזַמֵּר עֲרִיצִים, דְּהֵיִנוּ שְׁעַל יְדֵי הַתְּבוֹנְנוֹת בְּעֵינֵינוּ 'הִלְלוּ אֶת שֵׁם ה' כִּי הוּא צָהָ וְנִבְרָאוּ, הוּא מְזַמֵּר אֶת הָעֲרִיצִים.

הרבי מליובאוויטש שערי תפילה קכז-קכח: כשהאדם הביא קרבן חשוב כמו שור שמן ... מלבד הבאת הקרבן בפועל, צריכה להיות גם ההתבוננות שחטא לאלוקיו בגופו ובנפשו וראוי לו כו' [למות בעצמו] לולי חסד הבורא שלקח תמורה וכפרה הקרבן הזה ... וכל שכן בזמן הגלות שביהמ"ק אינו קיים ואינו יכול להביא שור שמן כפשוטו ... לא שייך אלא ענין הקרבן **ברחניות**, להקריב מלשון קירוב את נפשו לה' על ידי **עבודת התפלה**, כאמור שתפלות כנגד תמידין תקנום.

4. **ברכות כו,ב:** העושה תפילתו קבע אין תפילתו תחנונים ... רבה ורב יוסף אמרו שניהם: כל שאינו יכול לחדש בה דבר. **רש"י:** כהיום כן אתמול כן מחר.

אגרות קודש יח/קכו: במענה למכתבו בו כותב אודות התפלה שלו ומצב רוחו הקשור בזה ואיך שזה פועל צמצום הפרנסה שלו וכו'. שמענו סיפור מכ"ק מורי וחמי דמנהג חסידים הראשונים שהיו **מחלקים התפלה לכמה חלקים**. זאת אומרת שההתבוננות בעניינים ובכוונת פירוש המלות היו מחלקים לכמה ימים, באופן שבמשך כשבוע או שבועיים היו גומרים פירוש המלות פעם אחת ואחר כך חוזר חלילה.